

Như Giọt Nước Lá Sen

Thích nữ Chân Liễu

Nắng mùa hè ấm áp, giúp cho vườn hoa ở Canada cảnh sắc rực rỡ. Một hồ sen điểm vài cánh hoa hiếm quý tươi nhuần thanh khiết, làm ấm lòng người thưởng ngoạn. Lá sen màu xanh thẫm, trải khắp mặt hồ, tuyệt đẹp như bức tranh vẽ nghệ thuật. Vài giọt nước nằm yên giữa dòng lá sen tự lúc nào, một làn gió thổi qua, những giọt nước rơi nhẹ xuống mặt hồ. Sự yên tĩnh trong sạch và phẳng lặng của hồ sen, có thể trường dưỡng những tâm hồn an tịnh, không tranh chấp, không hơn thua, không phiền não.

Ai sống trên đời này

Tham ái được hàng phục

Sâu khổ tự tiêu diệt

Như giọt nước lá sen.

(Kinh Pháp Cú)

Tất cả mọi người trên thế gian đều có chung một số phận "sinh lão bệnh tử", đó là cái khổ lớn của đời người. Con người có sinh ra, tất có già, có bệnh và sẽ đi đến cái chết chắc chắn như vậy. Con người tỉnh thức nhận rõ điều này. Diệu dụng của sự tỉnh thức đưa con người thoát khỏi vô minh, phiền não, khổ đau của luân hồi.

Căn tánh của chúng sanh không đồng, nên Đức Phật giáo hóa tùy duyên, tùy căn cơ, tùy hoàn cảnh mà chỉ dạy nhưng cũng không ngoài một vị giải thoát. Phương pháp tu cốt yếu là giúp con người hiểu biết cách thực hành tinh tấn, tận sức kiên trì, chiến thắng tâm ma cho đến khi đạt được giác ngộ giải thoát, mới mong thoát khỏi đau khổ sanh lão bệnh tử, trở về niết bàn tịch tịnh. Như hoa sen và lá không nhiễm bùn tanh và nước đọng. Diệu dụng của sự tỉnh thức là con đường tu bằng trí tuệ cao thượng để có được kết quả viên mãn.

Đức Phật dạy: "Chánh pháp là tặng phẩm quý báu nhất. Pháp vị là hương vị đậm đà thanh tịnh nhất. Pháp hỷ là niềm hoan hỷ an lạc cao cả nhất. Ái tận là công đức thù thắng nhất, vì đưa đến quả vị giải thoát tối thượng".

Đệ tử của Như Lai

Luôn sống trong tỉnh thức

Bất luận ngày hay đêm

Tâm không nhiễm ái dục

Thường tu niệm tỉnh giác

Lậu hoặc ắt tiêu trừ.

(Kinh Pháp Cú)

Chư Tổ ví tâm như nước hồ thu không gợn sóng, trăng soi bóng nước. Như ly nước đầy cẩu bản, cần thời gian để yên một nơi, cẩu bản lắng xuống, ly nước được trong dần. Người tu muốn được thấy sự diệu dụng của Phật pháp, cần phải có không gian yên tĩnh thích hợp để hành thiền và tu học. Khi không còn thấy sự yên tĩnh là buồn chán, ly nước cẩu bản được lọc sạch.

Người sống không then với lòng là người không tìm hạnh phúc trong quyền lực, trong sự tranh đấu hơn thua, bất chấp sự đau khổ của kẻ khác. Chúng ta nhận ra được sự tai hại của lòng tham và ích kỷ sẽ gây thù oán khắp mọi nơi, không có hạnh phúc nào bền vững cả. Cuối cuộc đời là sự tự hủy diệt trong cô đơn và đau khổ.

Người có trí tuệ hàng phục được tham sân si, xa lánh được nhân xấu ác, tâm sáng suốt, sẽ thấy được đâu là hạnh phúc bền vững chân thật. Khi cảm nhận được hạnh phúc xuất thế gian là vô giá, thì đối với họ thắng bại, danh vọng, quyền lực, vật chất không còn là quan trọng nữa.

Chư vị tôn túc thường nói: "Nhìn một câu sóng yên biển lặng, lùi một bước biển rộng trời cao". Chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không. Phiền não trên đời như túi đá nặng trên vai, người nào biết buông bỏ xuống thì nhẹ nhàng như cưỡi mây ngao du sơn thủy.

Vận dụng từ bi để trừ sân hận, hiểu được sự bất tịnh sẽ dẹp trừ tham dục, khai mở trí tuệ phá tan được si mê. Hạnh phúc cao quý là ở nhân phẩm trong sạch và lòng từ ái mà có được. Quá nhiều thủ đoạn và ích kỷ tham cầu cho riêng mình chỉ chuốc lấy khổ đau và thù hận mà thôi.

Trong đời sống hiện đại, mật độ dân cư càng tăng, tiện nghi vật chất phục vụ con người càng lôi cuốn hấp dẫn, áp lực đồng tiền càng mạnh. Con đường sa đọa mê đắm đưa nhiều người đến vực thẳm không còn kèm chế được. Nếu họ không thỏa mãn được những tham vọng điên cuồng, hậu quả đưa đến hạnh phúc gia đình tan vỡ, tội lỗi và bất hạnh trước mắt. Lúc đó con người tự hành hạ mình bằng sự sân hận, oán người, hận đời, đôi khi đi đến loạn tâm điên rồ, mất tự chủ và sáng suốt, để rồi việc ác gì cũng dám làm, thật là nguy hiểm vô cùng.

Khi nghĩ đến những bất hạnh mà họ phải gánh chịu, với trí tuệ sáng suốt và lòng từ bi, mọi người nên thấy họ đáng thương hơn đáng trách. Chúng ta không khinh khi, cũng không bỏ mặc họ, kiên

nhẫn tùy duyên, đúng lúc nào đó có thể sẵn sàng giúp họ bằng tấm lòng khoan dung độ lượng, đưa họ về con đường bình an trong chánh pháp.

Muốn có được sự bình an thực sự, con người bớt đòi hỏi vị kỷ, sống đơn giản, xa rời hơn thua tranh chấp, trao dồi đức hạnh, khiêm hạ vô tư, vì người không vì mình, trong tất cả hành động của thân khẩu ý.

Sự toàn thiện về thân và tâm chưa đủ, chúng ta còn phải làm nhiều phước thiện. Tâm an lạc hạnh phúc khi mọi người xung quanh đều có hạnh phúc. Tuy lá sen không được nhiều người ca tụng và chiêm ngưỡng như hoa sen tròn vẹn hương sắc, nhưng lá cũng góp phần làm cho cảnh sắc của hồ sen tươi thắm và tăng thêm giá trị thiện pháp cho tâm người biết thưởng ngoạn.

Người có trí tuệ thấy rõ nhân quả của thiện và ác, hạnh phúc và đau khổ, thì mới quyết tâm buông bỏ được tham lam, sân hận, và si mê.

Người giữ được tâm trong sạch, thân đoan chính thanh tịnh, những đam mê của cảnh trần không làm họ dính mắc bận tâm, như giọt nước trên lá sen. Người tu khi hành đạo thường gặp "bát phong", nghĩa là những sự tôn vinh hay phỉ báng, khen hay chê, sướng hay khổ, lợi dưỡng hay ngược đãi, tất cả đều không màng. Bát Phong là tám điều xảy ra trên đời làm tâm con người loạn động bất an, nhưng với người biết cách tu, tâm không bị phiền não chi phối. Bát phong gồm 4 cặp đối nghịch:

Lợi: khi gặp lúc lợi lộc, tâm không ham muốn vui thích.

Suy: khi gặp cảnh suy sụp, bất như ý, tâm không sầu não, bi lụy.

Hủy: khi gặp sự hủy nhục, tâm không sân hận, thù oán.

Dự: khi gặp sự danh dự, tâm không dính mắc, tự mãn.

Xung: khi gặp sự xung tán, tâm không ngã mạn, tự kiêu.

Cơ: khi gặp sự chỉ trích, tâm không đau khổ, buồn rầu.

Khổ: khi gặp lúc khổ nạn, tâm không mặc cảm, oán than.

Lạc: khi gặp cảnh vui mừng, tâm không tham đắm, si mê.

Chư Phật hóa độ chúng sanh bằng tâm "Đại hùng, Đại lực, Đại từ bi". Các Ngài vượt qua hết trở ngại của sự phân biệt và chia cách. Người tu theo Phật phải dũng mãnh tinh tiến rũ bỏ hết tham lam, sân hận và si mê, đem ánh sáng trí tuệ và tâm từ bi, xua tan bóng tối của vô minh nhiều đời nhiều kiếp cho mình và cho người hữu duyên.

Muôn thanh tịnh hóa tâm hồn, đã quá nhiều mệt mỏi vì sự cạnh tranh ồn ào của cảnh đời, như giọt nước lá sen, chỉ cần nhân duyên của cơn gió nhẹ cũng đủ làm cho giọt nước phiền não rơi xuống hồ, trả lại sự trong sạch nguyên vẹn cho lá. Sự diệu dụng của Phật Pháp, đem lợi lạc cho con người ở mọi thành phần giai cấp xã hội.

Ngày nay, băng giảng, kinh sách, được dịch ra nhiều ngôn ngữ, được phát hành rộng rãi, các khóa tu học được tổ chức tại các tự viện, chúng ta có thể tham khảo và tìm một pháp môn thích hợp với căn cơ và hoàn cảnh để tu học. Các vị học giả trí thức đã bỏ nhiều tâm huyết và công phu thành lập các "website" giá trị tu học, đem nhiều lợi lạc cho tứ chúng, xuất gia và tại gia. Giáo lý đạo Phật cũng được nhân loại đón nhận như nước cam lồ cứu khổ chúng sanh, với lòng tôn kính và sự biết ơn Đức Phật Thích Ca Mâu Ni vô cùng vô tận.

Dù sống một trăm năm

Không thấy Pháp tối thượng

Chẳng bằng sống một ngày

Được thấy Pháp tối thượng.

(Kinh Pháp Cú)

Dù sống một trăm năm

Không tuệ, không thiên định

Không bằng sống một ngày

Có tuệ, tu thiên định.

(Kinh Pháp Cú)

Sự tu học không đòi hỏi phải ngộ tức thời, hay nóng lòng cầu mong chứng đắc, nhưng cũng đừng trì trệ. Niệm Phật hay tọa thiền để đi đến thanh tịnh tâm, là các pháp môn thực hành, đồng thời với việc tìm hiểu lời Phật dạy, để biết rõ cách tu tâm sửa tánh, đúng theo chánh pháp. Kết quả trừ dứt tất cả nghiệp ác và các duyên gây đau khổ, sau đó cứu người giúp đời, tạo công đức và phước đức. Nguyên đem công đức và phước đức hồi hướng cho tất cả pháp giới chúng sanh đều thành Phật đạo.

Tóm lại, con người thường mong muốn rất nhiều, nhưng đạt được những điều mong cầu thì rất ít. Không ai muốn khổ, nhưng vẫn gặp khổ nạn, không muốn già bệnh, nhưng già bệnh không ai tránh khỏi, không muốn chết cũng không được. Cuộc sống luân hồi khổ nhiều vui ít, sanh sanh tử tử mãi không thoát được.

Thời gian qua rất nhanh, tuổi đời tuổi đạo thì tăng dần, phiền não của tâm chấp trước càng nhiều, là những tư tưởng, quan niệm sai lầm, thành kiến, làm che lấp ánh sáng giác ngộ. Người tu cần thời gian tĩnh tu, tụng kinh, niệm Phật, tọa thiền để an định tâm, dẹp trừ định kiến và phiền não. Trong kinh sách, có câu kệ như sau:

Chánh thân đoan tọa

Đương nguyện chúng sanh

Tọa bồ đề tòa

Tâm vô sở trước.

Nghĩa là:

Thân ngồi ngay thẳng

Nguyện cho chúng sanh

Ngồi tòa giác ngộ

Tâm chẳng chấp trước.

Chư Tổ dạy: "Duy Tuệ Thị Nghiệp". Người tu lấy trí tuệ làm sự nghiệp, tinh tấn làm công phu, dùng đạo lực khắc phục mọi khó khăn, tu tập thiền định để đi đến kết quả giác ngộ và giải thoát.

Khi nếm được "Hương Vị Phật Pháp" hạnh phúc không thể nghĩ bàn, thì mỗi thời khắc luôn được sống trong giới pháp an lạc của chư Phật. Báo ân đức Phật, hành Bồ Tát đạo, với tâm vô ngã vị tha, hành từ bi hỷ xả. Từng bước từng bước đạt được đức hạnh trọn vẹn, đem tâm trí và đạo lực tinh tấn an nhiên đi vào cảnh giới an lạc của chư Phật. Từng bước từng bước tạo duyên lành cho mọi người thân quen nếm được Pháp vị của sự giác ngộ và giải thoát.

Chúng ta có thể tự nhủ lòng rằng: "Hôm nay sự tu tập của tôi đã được một phần an lạc thanh tịnh, so với ngày hôm qua có tiến bộ. Nguyện ngày mai sẽ cố gắng nhiều hơn nữa và không bao giờ thoái chuyển. Hãy đặt niềm tin vào con đường mà Đức Phật đã giảng dạy, giữ giới thanh tịnh, trừ bỏ ba độc tham sân si. Đó là một sự vô cùng quan trọng và cần thiết cho đời tu".

Nguyện chánh pháp lưu truyền

Phổ cập khắp thế gian,
Chúng sanh thường tịnh lạc,
Phật đạo chóng viên thành.

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật.

TKN. Thích Nữ Chân Liễu (Canada)